

Ricardo Blázquez “L’amor de Déu s’ha de testificar amb amabilitat”

Dc, 12/03/2014 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra -CR) **Ricardo Blázquez**, nou president de la Conferència Episcopal Espanyola amb una majoria [molt qualificada](#), 60 vots sobre 79. Probablement era l'únic candidat amb possibilitats d'assolir una ampla majoria entre un episcopat modelat durant l'etapa de **Rouco**, però que alhora fos capaç de sintonitzar i entendre la renovació del papa **Francesc**. “Portes obertes” i “amabilitat”, són dues de les expressions que ha fet servir en la seva compareixença després de ser escollit.

No és nou a casa. Va ser president de la CEE del 2005 al 2008 i discret vicepresident els darrers sis anys. Ara formarà tàndem amb l'arquebisbe de València **Carlos Osoro**. Dos perfils de prelats que representen la cara més amable i conciliadora de l'episcopat espanyol.

“Des del principi Francesc ha manifestar com l'amor de Déu s'ha de testificar amb amabilitat”, ha estat el punt de partida d'un president que ha dit no tenir “programa particular”. “Volem convertir en tema de reflexió de l'assemblea plenària les insistències i les prioritats apostòliques, evangelitzadores, properes als necessitats, que el papa ens va mostrant”.

Segons Blázquez, Francesc “sempre mostra la dimensió humana de l'Evangelí. I aquesta dimensió humana es mostra amb nitidesa en les situacions de major postració que podem patir les persones: malalts, a vegades amb el rostre desfigurat, persobes necessitades, amb diverses formes d'indigències...”. Aquest és el discurs de Blázquez: “L'Església és una casa amb portes obertes”.

El to positiu també l'ha mostrar remarcant que l'Evangelí “i les coses que van passant al nostre voltant” ens mostren “hi ha motius per a l'esperança, encara que en molts moments ens sentim ofegats per les incerteses”.

Sense contradir el discurs del cardenal Rouco -a qui ha agraït la seva tasca a la CEE- no ha volgut valorar personalment els temes tractats durant la seva darrera intervenció a la Plenària. Blázquez, va ser bisbe auxiliar de Rouco a Santiago de Compostel·la, i després des Palencia va ser enviat a Bilbao el 1995. Un bisbe que va ser mal rebut per la seva desconnexió de l'Església al País Basc, però que va ser acomiadat cinc anys després amb el reconeixement per la seva sintonia i pròximitat amb l'Església que li havia tocat governar. Des del 2010 és l'arquebisbe de Valladolid.

A Roma tampoc és un desconegut. Es va doctorar a la Universitat Gregoriana dels jesuïtes, i ha participat en dos dels darrers sínodes de bisbes en representació de l'episcopat espanyol. També va formar part de la reduïda comissió internacional de bisbes que va escollir la Santa Seu per examinar la situació dels Legionaris de Crist després de rebel·lar-se els abusos del seu fundador.

Ara, amb [72 anys](#), es preveu un mandat de tres anys de Blázquez, mentre Francesc comença a portar a terme la renovació de l'episcopat espanyol. Un canvi que sobretot es farà visible amb el relleu primer a Madrid i després a Barcelona.

A més d'Osoro, Blázquez estarà [acompanyat](#) en el Comitè Executiu de la CEE pel nou secretari general **José Maria Gil Tamayo**, els arquebisbes **Juan José Asenjo** de Sevilla, el castrense **Juan Del Río**, el de Santiago, **Julián Barrio**, i del qui sigui l'arquebisbe de Madrid.